

báSeň měSíce

Tomáš Toula
K Vánocům

Aby se všichni lidé měli dobře

ale nejvíc bych si přál
toho slona, kterého malí
ptáčky vyřapali
do prvního sněhu
a tvoji něhu

Jsme rádi, že nám píšete!

Naši milí,

přišel poslední měsíc roku a s ním i loučení. Dobrá adresa přichází o svoji nejstarší rubriku, Cédéčka Jakuba Šofara (viz první článek čísla), a o svoji nejmladší rubriku, Nápady pro Tři krále Lubora Dufka. Je to škoda, ale je to tak.

Dva muže vystřídají na našich stránkách dvě slečny. Tou první je Smilla Jasperšenová, která nám slíbila pravidelné krátké povídky. Budeme je na ní tvrdě vymáhat, zvlášť když se jmenuje tak zvláště. Jak bu-

deme říkat samotné její rubrice, jsme zatím nevymysleli, ale do příště na něco přijdeme. Druhou slečnou je Lucie Dudková, která už další povídky bohužel nebude moci napsat nikdy. Ty, které nám poslali její přátelé, otiskneme postupně všechny.

Ano, prosinec je smutný měsíc. I vítání je někdy loučení. I příchod je někdy odchod. I láska je někdy nenávisť. I začátek je někdy konec. A tím bych tento úvodník asi uzavřel.

PS: I černá je někdy bílá! I válka je někdy mír! I málo je někdy moc! I pes je někdy ves! Máme pro vás moc pěknou reportáž z Kosova! I smutek je někdy radost! I noc je někdy den! Máme vůbec spoustu fajn věcí na čtení! I štěstí je někdy smůla! I mějte se hezky!

Omluva

Toto číslo vychází mimořádně až čtvrtého prosince. Za zpoždění se velmi omlouváme.

Štefan Švec

(it)